

Idd le magad!

*Idd le magad
öregem,
ne törődj, semmivel.
Elfuserált
Szókratészként,
kinek a világ
naponta tölti színiig
a méregpoharát,
búzd le hát!
mind!
az utolsó cseppig!*

*Hagyd
a józan, a számító észet
nekik,
kiknek gigája nem,
csak könyöke kopik,
a tiszta szeszt lenézik,
ám a zavaros
vízben lubickolva
halásznak napestig.*

*Akik
fintorogva hessegetik
cigarettdád olcsó füstjét,
de ha
– baba! –
a pénz
ringyó-szaga
becézgeti,
kifinomult
orrcimpájuk boldog
remegésbe kezd.*

*Akik
nézni se bírnak a húsrá
– mert tudod, drágám, elvből nem esszük –,
se rád,
kinek
már rágni sincs mivel,
összes fogad
kiverte
e kor.*

*De rág
de rág
de rág
– ballod? –,
egyre rág
az ő erős, hibátlan foguk.*

*Idd le hát
magad,
igyál,
ha már
pofájukba nem vágthatod
tajtékzó poharad!*

A Kő-asszony-kő-sivatag

*Izzó néma kő-ég alatt
kő-asszony-sivatag
nagy kő-asszonyok alszanak
ős kő-mosoly kő-arcukon
kő-testükön kapaszkodom
kúszom libegve meztelen
kő-csípejükön kő-basukon
felsebzem égő homlokom
sima kő-nyakuk szorítom
lecsúszik véresen kezem
kő-asszonyokkal viaskodom*

izzó hideg kő-ég alatt
éles-hegyes kő-sugarak
testem lándzsaként átdöfik
kő-asszonyokhoz szegeznek
jajgató húsom perzselik
csontomról mind leégetik
kegyetlen kő-napsugarak
szikkasztják árva csontomat
jaj kő-asszony-kő-sivatag
kő-föld kő-világ kő-magány
kő-alkony kő-csönd kő-bíány
cserepes szájjal kapkodok
s csak kő-levegőt kortyolok
kő-mindenségbe fulladok
ölelnek-vonnak kő-karok
nevetnek a kő-asszonyok
kő-combjuk fonódik körém
kő-mellük kínálják felém
kő-kéjjel beleharapok
magam is kő-fű vagyok
kerek kő-tomport markolok
és kő-ölkbe hatolok
kő-spermám belelölvelem
kő-feloldozás kő-kegyelem
főnt kő-úrben kő-csillagok
szétgurult szikladarabok
dermedt kő-világ-éjjelen

kő-asszonyokkal szeretkezem